Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 11 Aug. 1491, 1491 Seite 287

lida ĩ illo ẽ: q̄ sanab oẽs lãguores meos
p eũ q̄ sedz ad dexterã tuã: ⁊ te ĩterpellat
p nobis. Alioq̄n desperarẽ. Multi eniz
⁊ magni sũt ĩ[i]dem lãguores mei. multi
sunt ⁊ magni: sz amplior ẽ medicina tua.
Potuim⁹ putare vbũ tuũ remotũ esse a
cõiũctõe hoĩs ⁊ despare d̄ nobis: nisi ca
ro fieret ⁊ habitaret in nobis. Cõterrit⁹
peccatis meis ⁊ mole miserie mee agitaue
rã in corde: meditatusq̄ fuerã fugã ĩ soli
tudinẽ: sed phibuisti me ⁊ cõfirmasti me
dicẽs. Jõ p oĩbus christ⁹ mortu⁹ ẽ: vt q̄
viuũt iã ñ sibi viuãt: sz ei q̄ p ipis mortu
us est. Ecce dñe iacto ĩ te curã meã vt vi
uam: ⁊ cõsiderabo mirabilia de lege tua.
Tu scis imperitiã meã ⁊ infirmitatẽ me
am: doce me ⁊ sana me. Jlle tu⁹ vnicus
in q̄ sunt omnes thesauri sapiẽtie ⁊ sciẽ-
tie absconditi redemit me sanguine suo.
Non calũnient mihi supbi: qm̄ cogito
pciũ meũ: et manduco ⁊ bibo ⁊ erogo: ⁊
pauper cupio saturari ex eo int illos qui
edunt et saturant: ⁊ laudabũt dominuz
qui requirunt eũ.

Explicit liber decimus.
Jncipit vndecimus

Vnq̄d do
mie cũ tua sit eternitas
ignoras que tibi dico?
Aut ad tpus vides qd
fit ĩ tpe? Cur g̃ tibi tot
rez narratões digero? Nõ vtiq̄ vt per
me noueris ea: sz affectũ meũ excito ĩ te:
⁊ eoz q̄ hec legũt: vt dicam⁹ oẽs: magn⁹
dñs ⁊ laudabil valde. Jã dixi et dicam
amore amoris tui facio istd. Nã ⁊ oram⁹
⁊ tñ vitas ait. Nouit pr̃ vester q̄d vobis
opus sit pus q̄ petatis a deo. Affectuz
ergo nostz patefacim⁹ ĩ te cõfitẽdo tibi
miserias nr̃as ⁊ misericordias tuas super
nos: vt liberes nos omĩno qm̄ cepisti: vt
desinam⁹ esse miseri ĩ nobis: ⁊ beatifice
mur in te. qm̄ vocasti nos vt sim⁹ paupe
res spũ ⁊ mites ⁊ lugẽtes ⁊ esuriẽtes: ac
sitiẽtes iusticiã: ⁊ misericordes ⁊ mũdi-
cordes ⁊ pacifici. Ecce narraui tibi mul

ta que potui ⁊ q̄ volui. qm̄ tu por volui
sti vt cõfiterer tibi dño deo meo: qm̄ bo-
nus es: qm̄ in seculuz misericordia tua.
Quãdo aũt sufficio lingua calami enũ-
ciare oĩa hortamenta tua: ⁊ oẽs terrores
tuos et cõsolatões ⁊ gubernatões q̄bus
me pduxisti pdicare vbũ tuũ: ⁊ sacramẽ
tũ tuũ dispẽsare pplo tuo. Et si sufficio
hec enũciare ex ordie caro mihi: valent
stille tempoz: ⁊ olim ĩardesco meditari
ĩ lege tua. ⁊ ĩ ea tibi cõfiteri sciẽtiã ⁊ ĩperi
tiã meã. pmordia illumĩatõis tue. ⁊ reli
q̄as tenebraz meaz: q̄usq̄ deuoret a for
titudie infirmitas. Et nolo ĩ alid deflu-
ant hore q̄s inuenio liberas a necessitati
bus reficiẽdi corpis ⁊ intẽtõis animi: ⁊
seruitutis quã debem⁹ homĩb: ⁊ quaz
nõ debem⁹: ⁊ tñ reddim⁹. Dñe de⁹ meus
intẽde orõi mee. ⁊ misericordia tua exau-
diat desideriũ meũ. qm̄ nõ mihi soli estu
at: sed vsui vult esse fraterne charitati. ⁊
vides in corde meo q̄r sic est: vt sacrificẽ
tibi famulatũ cogitatõis ⁊ lingue mee. ⁊
da qd offerã tibi. Jnops enĩ ⁊ paup sũ.
tu diues in oẽs inuocãtes te: q̄ securus
curã nr̃i geris. Circũcide ab omĩ temeri
tate: ab omĩq̄ mẽdacio interiora ⁊ exte-
riora labia mea. Sint caste delicie mee
scripture tue. Nec fallar ĩ eis: nec fallã ex
eis. Dñe attẽde ⁊ misere dñe de⁹ meus.
lux cecorũ ⁊ virtus ĩfirmorũ. statiq̄ lux
videntiũ ⁊ virtus fortiũ. attende animã
meã: ⁊ audi clamantẽ de pfundo. Nã ni
si adsint. ⁊ in pfundo aures tue: q̄ ibim⁹
⁊ clamabim⁹? Tu⁹ ẽ dies: ⁊ tua est nox.
Ad nutũ tuũ momẽta trãsuolant. Lar-
gire inde spaciũ meditatõib nr̃is in ab-
dita legis tue. neq̄ aduersus pulsantes
claudas eã. Neq̄ enĩ frustra scribi volu
isti tot paginaz opaca secreta. Aut non
habẽt ille silue ceruos suos recipiẽtes se
in eas. ⁊ resumẽtes ⁊ ambulãtes ⁊ pascẽ
tes recũbẽtes ⁊ ruminãtes. O dñe pfice
me ⁊ reuela mihi eas. Ecce vox tua gau
diũ meũ: vox tua supfluentiũ volupta
tũ. Da qd amo. Amo enĩ. Et h̄ tu dedi
sti. Nec dona tua deseras: nec herbã tuã
spernas sitientẽ. Cõfitear tibi q̄cq̄d ĩue
nero in libris tuis: ⁊ audiã vocẽ laudis.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-299/0287
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG